

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Τοῦ κ. SICCO L. MANSHOLT

Ἀντιπρόεδρου τῆς Κοινότητος

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν αἱ ἀναταραχαὶ ἐπηρεάζουν πλείστας ὄψεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, μὴ φειδόμεναι καὶ αὐτῆς τῆς Κοινότητος, ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἕνα μακρόπνοον καὶ μεγάλης ἐκτάσεως πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς μεταρρυθμίσεις τῆς εὐρωπαϊκῆς γεωργίας, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καταστήσῃ ταύτην ἱκανὴν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας μας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν βελτιώσεως τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Ὅσοι ἀναλίσκονται εἰς γεωργικὰς δραστηριότητας—οἱ ἀγρόται καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν—ἀναμένουν ἐκ τῆς ἐργασίας των εἰς τὴν γῆν, νὰ προσπορίσουν ἕν εισόδημα ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸ τῶν ἀναλόγων κατηγοριῶν ἐπαγγελημάτων. Ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ ἐργασία αὐτὴ καὶ ἡ ζωὴ τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας προσδιορισθῇ συμφώνως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς συνθήκας, τὰς γενικῶς παραδεχγμένας ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας, περὶ τοῦ εὐ ζῆν, θεμελιουμένη ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου, κυρίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς ὥρας ἐργασίας, τὰς ἀδείας, τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν.

Ἄρκεται προσπάθειαι ἔγιναν, κατὰ τὸ παρελθόν, εἰς τὴν γεωργίαν, ὡς καὶ εἰς τὸ σύνολον τῆς κοινωνίας, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Ἡ γεωργία ἠξήθησε τὴν παραγωγικότητά της, περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Ἐπολλαπλασίασε τὴν παραγωγὴν της, ἐμείωσε τὰς χρησιμοποιουμένας παρ' αὐτῆς ἐργατικὰς χεῖρας. Ὁ ὀρθολογισμὸς εἰς τὴν παραγωγὴν συνετέλεσε χωρὶς ἄλλο εἰς τὴν αὔξησιν τῶν εισοδημάτων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς θέσεως. Ἐδαπανήθησαν διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἐθνικῶν προϋπολογισμῶν, ποσὰ βαθμηδὸν ἀνερχόμενα πρὸς συγκράτησιν τῶν ἀγρῶν, βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς διαρθρώσεως καὶ τὴν ἀνακατάταξιν εἰσοδημάτων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀγροτικού τομέως.

Παρὰ τὰς προσπάθειαις ταύτας, οὐδόλως προωδεύσαμεν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαιολογημένων καὶ ὑπὸ πάντων ἀναγνωρίζομένων ἀναγκῶν, ἡ ὁποία θὰ συν-

επιήγετο τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξίσωσιν τῶν ἀγροτῶν μὲ τοὺς ἀπασχολομένους εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Τὰ αἷτια εἶναι πολλαπλᾶ : Ἡ γεωργία ἀνήκει εἰς τοὺς κλάδους τῆς παραδοσιακῆς παραγωγῆς. Γνωρίζει συνθήκας ἐργασίας, ἐγκαταλειφθείσας καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν συναντῶνται ἄλλαχού, ἐβδομάδα ἐπὶ τὰ ἡμερῶν, ἔλλειψιν ἀδειῶν, ἀπασχόλησιν βασίζομένην ἐπὶ ἐνὸς ἀτόμου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀγρότης, ἀντιμέτωπος δυσκολιών, αἱ ὁποῖαι δλονὲν αὐξάνουν, ζητεῖ σήμερον νὰ γνωρίσῃ τί τοῦ ἐπιφυλάσσει τὸ μέλλον. Δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι τὰ τέκνα του, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν γεωργίαν, θὰ ἀπολαμβάνουν εἰσοδήματος καὶ συνθηκῶν διαβιώσεως συμφώνως πρὸς τοὺς γενικοὺς κανόνας ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ; Διὰ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητικὴ, καθ' ὅσον δὲν βλέπουν δυνατότητας νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὰς σήμερον ὑφισταμένας συνθήκας ἢ νὰ βελτιώσουν ταύτας. Ἡ κατάστασις αὕτη δημιουργεῖ μίαν κοινωνικὴν ἀνησυχίαν καὶ τάσεις γενικεύσεως.

Εἰς μίαν τοιαύτην στιγμὴν, αἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ θὰ καθίσταντο ἔνοχοι, ἐὰν δὲν ἤρχοντο εἰς βοήθειαν τῶν ἀγροτῶν, χαράσσοντες νέαν ὁδόν.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ρυθμισθῇ διὰ μερικῶν ἀπλῶν τύπων τὸ σύνολον αὐτό, τὸ ἐξαιρετικῶς σύνθετον, τὸ ἀπαρτιζόμενον ἐκ κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν, δημοσιονομικῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνθρωπίνων προβλημάτων, πολὺ λεπτῶν, χωρὶς νὰ ὀμιλήσωμεν καὶ διὰ τὸν ψυχολογικὸν παράγοντα. Πρέπει τουναντίον νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀγρότας ἐν εὐρὺ πεδίον δυνατότητων, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ προσανατιλίθωσιν τὸ μέλλον των καὶ ἐκεῖνο τῶν τέκνων των, ἐλευθέρως καὶ μὲ πᾶσαν πρωτοβουλίαν. Ἀπὸ μίαν τοιαύτην πολιτικὴν, δεόν νὰ μὴ προκύβουν σχήματα, νόμοι καὶ κανονισμοὶ αὐστηροί. Ἡ ὑπαρξὶς μεγάλων περιφερειακῶν διαφορῶν ἀπαιτεῖ μεγάλην εὐκαμψίαν, τόσον κατὰ τὴν σύλληψιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς. Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις ἐκλήθησαν νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, τομεῖς εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν ρόλον ἰδιαιτέρως σημαντικὸν νὰ παίξουν.

Ἡ οὕτω προτεινομένη πολιτικὴ θὰ ἔχῃ κυρίως ὡς στόχον τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς γεωργίας. Μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπὲρ τῶν προσανατολιζομένων πρὸς ἄλλο ἐπάγγελμα, τοὺς ἠλικιωμένους, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείπουν τὴν γῆν. Διότι ἡ βελτίωσις τῆς διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς, δὲν εἶναι δυνατὰ παρὰ ἐὰν ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἐξκολουθῇ νὰ μειοῦται καί, εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις μὲ ρυθμὸν ἐπιταχυνόμενον. Αἱ γαῖαι οὕτως ἐλευθερούμεναι θὰ πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν ὄσων ἐπιθυμοῦν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν γεωργίαν, συγχρονίζοντες τὰς μεθόδους παραγωγῆς καὶ καλλιεργείας. Θὰ πρέπει νὰ ἀπασχοληθῶμεν ὅλους ἰδιαιτέρως εἰς τὴν αὐξησιν τῆς «εὐκινησίας» τοῦ ἐδάφους, ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ μέχρι τὸ 1980.

Συγχρόνως, ἡ παραγωγὴ ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ ἀμέσως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς, ἥτοι βραχυχρονίως λήψις μέτρων δραστηκῶν διὰ τὰς ἀγοράς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἤδη πλεονάσματα ἢ ὑφίστανται ἀπειλὴν πλεονασμάτων. Πρέπει νὰ βελτιωθῇ συγχρόνως ἡ διάρθρωσις τῶν ἀγορῶν, συμφώνως πρὸς νέους δρους.

Οἱ νέοι αὐτοὶ καὶ θεμελιώδεις προσανατολισμοὶ διὰ τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν, δὲν ἀρκοῦν πάντοτε αὐτοὶ μόνοι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐν ὄψει μεταρρῶ-

θμισις. Κοινωνική πολιτική, επαγγελματική εκπαίδευσις, περιφερειακή πολιτική, και μεταρρυθμισις τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ κεφαλαίου, θὰ ἔχουν ἐξ ἴσου ἕνα σημαντικὸν ρόλον νὰ παίξουν.

Τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγκαῖα μέτρα, θὰ συνεπιφέρουν, ἐκ πρώτης ὄψεως, βαρεῖας οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις διὰ τὸ σύνολον. Ἀλλὰ αἱ ὑποχρεώσεις αὗται δύνανται νὰ περιορίζωνται ἐν τῷ μέτρῳ τῆς μετ' ἐπιτυχίας πραγματοποιουμένης μεταρρυθμίσεως. Ἐπὶ πλέον, θὰ δλοκληρωθῇ εἰς οἰκονομικὸς τομεύς, ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον εἰς τὰ περιθώρια και—τὸ πλέον οὐσιῶδες—ἐν εὐρῷ κοινωνικῶν σύνολον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλπίζει διὰ τὰς προτάσεις ταύτας θὰ τὰς δεχθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, ὅφ' ἦν ἔννοιαν τὰς ἀντιλαμβάνεται αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ, δηλαδή, ὡς ἐνέργειαν ἐπιγούσαν και ἀπαραίτητον, προκειμένου νὰ βοηθηθῶμεν ἡμεῖς αὐτοί.

Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.